

[Kampmann.]
 amter, som vi alle sammen ved vi ender i om 10 år. På denne baggrund har venstre søgt at amputere det østjyske storamt på alle sider. Ved Hobro og Skanderborg har man desværre fået medhold hos de øvrige borgerlige partier; ved Randers og Silkeborg står man alene. Men linjen har været klar: hver gang man amputerer det østjyske storamt, amputerer man dette amts muligheder for at løse fremtidens opgaver. Samtidig har man set bort fra, at hvis man følger venstres oplæg, vil man omkring Hobro, Randers, Silkeborg og Skanderborg få fælles amts- og bygrænser, hvad der vil være ganske urimeligt i planlægningsmæssig henseende. Omkring Skanderborg har man således på trods af indenrigsministerens oprindelige opfattelse fulgt Mosselinjen, hvorved man helt beskærer Skanderborgs muligheder, hvilket jo ikke var sket, hvis man havde flyttet stødpudekommunen Hovedgård op til Skanderborg og dermed til Århus kommende storamt. Endelig har fremgangsmåden ved grænsereguleringerne i Øst- og Midtjylland været præget af en sjælden sjakren og studehandel, som ikke klæder folketinget og bestemt ikke klæder den siddende regering.

(Kort bemærkning).

Ejner Nielsen: Ja, det var hr. Holger Hansens bemærkninger om Præstø og Maribo amt; her gjorde han gældende, at det ville blive et svagt amt, og det er også rigtigt; prognoserne viser, at Maribo amt vil få stagnation befolkningsmæssigt og også tilbagegang. Derfor synes det mig helt forståeligt, at hr. Holger Hansen så ikke, da vi havde de nye egnsudviklingslovforslag til behandling i det høje ting, kunne stemme for socialdemokratiets ændringsforslag om, at Maribo amt skulle ind under de nye egnsudviklingsbestemmelser. For man må vel gå ud fra, at hr. Holger Hansen allerede på det tidspunkt var vidende om den udvikling, der skulle foregå i Maribo amt.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg må måske til indledning sige et par ord om forhandlingsformen. Det er fra visse sider blevet sagt til mig, at dér kan man se, hvad man får, når man fremlægger et forslag til fri forhandling — altså et råd om i hvert

fald ikke at gøre det på den måde. Så er det blevet sagt fra anden side, at dette er ganske ren og klar blokpolitik. Begge ting tager jeg ret let. Jeg mener, det har været rigtigt i så stor en opgave som denne, der taler til alle egne af landet, og hvor hver enkelt folketingsmand er engageret, at vælge den forhandlingsform, vi har valgt. Jeg vil også gerne sige om de forhandlinger, som jeg har deltaget i, at de har været meget langt fra skænderi, eller hvad det er, Jyllands-Posten har ønsket at kalde dem. Jeg synes, vi har haft gode, saglige forhandlinger om disse ting — vanskelige forhandlinger, fordi interesserne er så forskellige.

Om spørgsmålet hovedstadsområdet, som har været omtalt fra flere sider, kan jeg kun sige, at i udvalget har man fulgt den linje, som jeg har været meget glad for at man fulgte: at give dette områdes kommunale repræsentanter lejlighed til at søge at fuldføre det arbejde, de nu sidder i og forhåbentlig snart er færdig med. Jeg tror, det har været rigtigt af folketinget at give dem tid til at få det arbejde færdigt.

Det er jo ganske åbenlyst, at det resultat, som nu er til anden behandling, ikke følger det forslag, som jeg fremsatte, men således har vilkårene begribeligvis været. Fra alle sider har man medvirket til at belyse det resultat, vi er nået til, og jeg skal på ingen måde gå i enkeltheder her, men gøre et par enkelte bemærkninger om det.

Det er selvfølgelig det midtjyske område, som har voldt vanskeligheder og nødvendiggjort mange drøftelser, inden man er nået frem til det resultat, vi står med i dag, men stort set må jeg sige, at forhandlingerne er forløbet på en sådan måde, at jeg i hvert fald til syvende og sidst har kunnet acceptere langt det meste af det, man er nået til.

Af underændringsforslagene fremgår det, at det eneste virkelig store spørgsmål, der er tilbage, er forslaget fra en del af folketinget om at bevare Randers amt. Det går til afstemning nu, og jeg skal derfor ikke kommentere det, men henvise til det råd, jeg i mit forslag har givet folketinget.

Derudover mener jeg ikke, man kan sige, at det er de store spørgsmål, man ikke har kunnet blive enig om. Jeg har selvfølgelig min bedømmelse af det amt, man har lavet af Thisted og Viborg amter; jeg foreslår det selv i denne skikkelse, men kan føje til, at